

Lov

Nr. 42.
19de
Marts.

om

Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret.*)

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Sleebvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Sauenborg og Oldenburg,

Vore bitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ifølge Fødsel erhverves dansk Indfødsret af ægte Børn, hvis Fader har dansk Indfødsret, hvad enten Fødselen foregaar her i Landet eller i Udlandet.

§ 2.

Personer, der ikke ifølge Fødsel have erhvervet Indfødsret, men dog ere fødte her i Riget, erhverve Indfødsret, naar de efter Fødselen vedblivende have haft deres Hjemsted her indtil deres fyldte 19 Aar, medmindre vedkommende i Løbet af det sidste Aar før Overøvrigheden (i Kjøbenhavn Magistraten) har afgivet en skriftlig Erklæring om ikke at ville erhverve dansk Indfødsret samt derhos ved fyldestgørende Attest har godtgjort at have Statsborgerret i et andet Land. Saadan Erklæring skal dog ikke med Virkning kunne afgives af den, der er Børn af en Udlænding, som selv paa denne Maade har gjort sin fremmede Statsborgerret gældende.

Den af en Mand i Medfør af nærværende Paragraf erhvervede Indfødsret tilkommer ogsaa hans Hustru og ægte Børn.

§ 3.

Den fremmede Kvinde, som gifter sig med en Mand, der har dansk Indfødsret, erhverver ved Ægteskabet saadan Ret.

Have Ægtefællerne Børn sammen forinden Ægteskabets Indgaaelse, erhverve ogsaa disse Børn, for saa vidt de ere umyndige (under 18 Aar), dansk Indfødsret.

§ 4.

Dansk Indfødsret kan ogsaa erhverves ved Naturalisation i Henhold til Grundloven 28de Juli 1866 § 51.

Naturalisation af en Mand omfatter hans Hustru og umyndige ægte Børn, saafremt ikke andet i det enkelte Tilfælde fastsættes.

*) Udfærdiget gennem Indenrigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1897—98: Landsl. Tid. Sp. 1347—54, 1375—78; Folket. Tid. Sp. 37, 771, 3095—3114, 3137—38; Till. A. Sp. 1943—48; Till. B. Sp. 693—96; Till. C. Sp. 215—20, 267—68. (Sfr. Rigsdagstidenden for 1896—97: Landsl. Tid. Sp. 267—68, 355—77, 687—711, 783; Folket. Tid. Sp. 5267—71; Till. A. Sp. 2455—72; Till. B. Sp. 1065—76; Till. C. Sp. 241—46).

Nr. 42.
19de
Marts.

§ 5.

Danskt Indfødsret tabes af den, som bliver Statsborger i et andet Land. Ved en Mand's Naturalisation i et andet Land taber hans Hustru eller umyndige ægte Børn, saafremt de ikke forblive her i Riget, danskt Indfødsret, men dog kun for saa vidt hans Naturalisation i vedkommende fremmede Land tillige medfører Erhvervelse af Statsborgerret sammesteds for dem.

Den, som ønsker at blive fremmed Statsborger, kan ved kongelig Resolution løses fra sit statsborgerlige Forhold til Danmark. Løsningen sker paa Betingelse af, at Ansøgeren inden en vis Frist skal være bleven Statsborger i et andet Land.

§ 6.

Danskt Indfødsret tabes endvidere af den Kvinde, som gifter sig med en Mand, om ikke har danskt Indfødsret.

Havde Ægtefællerne Børn sammen forinden Ægtefællets Indgaaelse, tabe Børnene ligeledes danskt Indfødsret, for saa vidt de ere umyndige paa det Tidspunkt, da Forældrene indgaa Ægtefæll. Ere de ved det nævnte Tidspunkt myndige, bevare de deres danske Indfødsret.

§ 7.

Har en dansk Mand eller ugift Kvinde efter sit fyldte 18de Aar eller Enke eller fraskilt Hustru efter Ægtefællets Opløsning i et uafbrudt Tidsrum af 10 Aar haft sit Hjemsted i Udlandet, taber den paagældende sin Indfødsret, jfr. dog § 8, medmindre Fraværelsen skyldes et offentligt Hverv for den danske Stat, eller Indfødsretten forbeholdes ved en inden nævnte Tidsrums Udløb for vedkommende danske Gesandtskab eller Konsulat i Overensstemmelse med derom fastsatte Bestemmelser afgiven skriftlig Erklæring. Saa-
dan Erklæring maa for vedvarende at have Gyldighed gentages inden hvert tiende Aars Udløb, regnet fra sidste Erklærings Afgivelse.

Afgangen til at afgive den nævnte Erklæring tilkommer dog kun den, som selv er udslyttet, og hans Børn, samt Enker efter saadanne.

Tabet af danskt Indfødsret efter denne Paragraf omfatter ogsaa vedkommende Mand's Hustru og umyndige ægte Børn, for saa vidt de ikke forblive her i Riget.

De i nærværende Paragraf indeholdte Bestemmelser kunne ved Overenskomst med en fremmed Magt ophæves eller indskrænkes lige over for samme.

§ 8.

Den, som ifølge Bestemmelserne i § 7 har tabt danskt Indfødsret, men ikke er bleven Statsborger i et andet Land, generhverver sin Indfødsret ved at tage Hjemsted her i Riget eller selv uden dette ved særskilt Tilladelse af Kongen.

Generhverves Indfødsretten paa denne Maade af Manden, tilkommer den ogsaa hans Hustru og umyndige ægte Børn, selv om de beholde Hjemsted i Udlandet, og uden Hensyn til, om Ægtefællet er stiftet eller Fødselen sket efter Mandens Tab af danskt Indfødsret og Ægtefællet og Fødselen saaledes ikke oprindelig have begrundet danskt Indfødsret for Hustruen og Børnene.

§ 9.

Uægte Barn, hvis Moder har danskt Indfødsret, erhverver ved Fødselen danskt Indfødsret, hvad enten Fødselen foregaar her i Landet eller i Udlandet.

I de Tilfælde, hvor ifølge Bestemmelserne i nærværende Lov ægte Barn følger Faderen, retter det uægte Barns statsborgerlige Stilling sig efter Moderens.

Nr. 42. Lov af 19. Marts om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret.